

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró dr. felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, a személyesen eljáró dr. I.rendű alperes neve(**I. rendű alperes címe**) I. rendű, a Galavits & Galavits Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: dr. Galavitsné dr. Ábrahám Krisztina ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve(**II. rendű alperes címe**) II. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2017. április 12. napján meghozott 20.P.20.330/2015/45. számú ítélete ellen a felperes részéről 49. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű alperesre vonatkozó rendelkezéseit helybenhagyja.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset tekintetében a pert megszünteti és az elsőfokú bíróság ítéletének II. rendű alperesre vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá a II. rendű alperesnek 150.000 (Százötvenezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 568.300 (Ötszázhatvannyolcezer-háromszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2004. május 31-től a **b.-i** II.rendű alperes neve(továbbiakban: társasház) II. rendű alperes Intéző Bizottságának (továbbiakban: IB) elnöke volt. A társasház közgyűlését 2008. május 10. napján keltezett meghívóval május 18. napjára hívta össze, ahol az IB elnöki megbízatásáról lemondott, amit a közgyűlés elfogadott. Elfogadásra került továbbá a 2007. évi beszámoló is.

A 2008. május 18. napján tartott közgyűlés időpontját több tulajdonostárs sérelmezte, mert a rövid határidő miatt a közgyűlésen nem tudott részt venni, ezért a társasház 2008. augusztus 16. napjára rendkívüli közgyűlést hívott össze. Július 14-én a társasház hirdetőtáblájára két példányban felhívást tettek közzé, amelyben tájékoztatták a tulajdonostársakat arról, hogy sokan sérelmezik a rövid

határidőn belül megtartott közgyűlést, és ha a közgyűlést nem ismétlik meg, bírósághoz fordulnak. Ugyanakkor azt is közölték, hogy a lemondott IB elnök a társasház iratait még nem adta át. Külön felhívták a tulajdonostársak figyelmét a közgyűlés megtartásának fontosságára. A géppel írt felhíváson **D.F.** a gépi aláírás, alatta azonban kézzel írt szöveggel a következő megjegyzések olvashatók: „Akár még a hűtlen kezelés és sikkasztás esete is fennállhat! Ezért jó lenne, ha minél többen eljőnnének a közgyűlésre.” „Szerintem a hűtlen kezelés és sikkasztás is megtörtént! Jó lenne tisztáznunk a dolgokat, menjünk el a közgyűlésre!”

A 2008. augusztus 16. napján tartott rendkívüli közgyűlés levezető elnöke I. rendű alperes volt. A közgyűlésen a felperes ismételten bejelentette, hogy már nem tulajdonos, így a társasháznál tisztséget nem tölthet be, ezért az IB elnöki tisztségéről és tagságáról lemondott. A közgyűlés a 2008. május 18-i közgyűlés határozatait hatályon kívül helyezte, majd megválasztotta a társasház új Intéző Bizottságát és Számvizsgáló Bizottságát. A napirendi pontok között szerepelt a 2007. évi beszámoló megtárgyalása, az I. rendű alperes, mint levezető elnök a társasház közgyűlésének azonban azt javasolta, hogy ebben a kérdésben a közgyűlés ne döntsön, mert a gazdálkodással kapcsolatban hiányosságok merültek fel és az újonnan megválasztott bizottság adatok hiányában nem tud állást foglalni. A közgyűlés a javaslatot elfogadta, és a 23/2008. (08.16.) számú határozatával a 2007. évi beszámoló megvitatását a napirendről levette.

A közgyűlést követően a felperes és a társasház között a társasház iratainak, anyagának átadásáról egyeztetések kezdődtek. 2008. szeptember 7. napján emlékeztető készült a társasház anyagainak felperes által történő részleges átadás-átvételéről, ami tartalmazza, hogy a felperes egyes iratokat és a társasház pecsétjét átadja az új IB elnök részére, míg a könyvelési anyagot 2008. szeptember 22. napjáig vállalta átadni. A felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a házipénztárban lévő 487.275 forint összeget 3 napon belül a társasház részére megfizeti, valamint megfizet 30 napon belül 924.000 forintot a társasház tetőszigetelésének anyagáráként kifizetett összeg megtérítéseként. A jegyzőkönyvet a jelen lévők, köztük a felperes és I. rendű alperes, aláírták. 2008. szeptember 22-én a felperes az iratátadási kötelezettségének részben eleget tett, de a pénzt nem fizette meg, ezért október 6-án az IB felhívta a teljesítésre, egyben a felperesnek a társasház jogi képviselőjére szóló megbízását visszavonta. A felperes 924.905 forintot október 23-án befizetett a társasház számlájára, egyben további anyagot adott át, melyről szintén jegyzőkönyv készült.

A felperes IB elnöki megbízatása megszűnését követően a társasház Számvizsgáló Bizottsága megvizsgálta a társasház 2007. évi és 2008. első félévi gazdálkodását. Erről 2008. november 22-én jelentést készített, amelyben megállapította, hogy indokolatlanul nagy összegű készpénzfelvételekre került sor a vizsgált időszakban. A felperes az IB elnöki jogviszonya megszűnését követően is felvett 250.000 forintot a társasház bankszámlájáról, ugyanakkor a társasház házipénztárában folyamatosan indokolatlanul nagy összegű pénzeszköz volt lekönyvelve. A Számvizsgáló Bizottság megállapította, hogy a felperes gondnoki bérre 1.248.000 forint összeget fizetett ki alapbizonylat nélkül, továbbá a társasháznál végzett beruházások elszámolásában is hibákat tárt fel, összességében arra a megállapításra jutott, hogy a gazdálkodás nem az elvárható gondossággal történt. A felperes vitatta a gazdálkodási hiányosságokat, a társasházhoz intézett levelében részletesen kifejtette, hogy milyen okokból tartja tevékenységét az elvárható gondosságot is meghaladó mértékben gondosnak és célszerűnek. Hivatkozott arra, hogy adószakértőt kért fel a társasház gazdálkodásának ellenőrzésére, aki a 2008. augusztus 14. napján kelt jelentésében megállapította, hogy súlyos számviteli szabálytalanságot, könyvelési hibát nem követett el.

A társasház közgyűlése 2009. január 31. napján 1/2009. (1.31.) és 2/2009. (1.31.) számú írásbeli szavazással hozott határozataival a társasház 2007. évi pénzügyi beszámolóját nem fogadta el és

felhatalmazta az IB-t, hogy a felperessel szemben a megfelelő lépéseket tegye meg.

A felperes 2009. április 2. napján a társasház vezetőségéhez intézett levelében elfogadta az I. rendű alperes közreműködését a tekintetben, hogy „quasi” mediátorként közvetítsen a felperes, valamint a régi és az új vezetőség között felmerült gondok, problémák megoldásában.

Az I. rendű alperes 2009. április 8-án a felpereshez intézett levelével a peren kívüli megegyezés reményében a közvetítői szerepet elfogadta és a társasház vezetőségével egyeztetve a felperest 2009. április 18. napjára egyeztető megbeszélésre hívta. Ezen az egyeztetésen készült jegyzőkönyv szerint a társasház a felperestől 2.415.894 forint összeget követel, aki a követelésből 989.423 forint összeget ismert el, amelynek megfizetését részletekben vállalta. A társasház jelenlévő IB tagjai kijelentették, hogy amennyiben a felperes az elismert követelést az általa vállalt időben megfizeti, akkor a társasháznak a felperessel szemben további követelése nincs.

A felperes az április 18-i jegyzőkönyvben vállalt fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a követelésből csak 200.000 forintot fizetett meg.

A társasház 2009. május 10-én tartott közgyűlése annak ellenére, hogy az I. rendű alperes levezető elnökként a felperessel kötött megegyezés elfogadását javasolta, a felperessel kötendő megegyezést és a 2007. évi beszámolót nem fogadta el.

A társasház egyik tagja feljelentése alapján a **B.-i** Rendőrkapitányság nyomozást folytatott ismeretlen tettesrel szemben sikkasztás vétségének gyanúja miatt. A feljelentés eredményeként a felperessel szemben büntetőeljárás indult. A Veszprémi Városi Bíróság 2011. szeptember 1. napján meghozott 5.B.1900/2010/15. számú jogerős ítéletével a felperest az ellene emelt 1. rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétségének vádja alól bűncselekmény hiányában felmentette.

A társasház a felperessel szemben pert indított, amely a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt volt folyamatban 16.P.52.833/2011. szám alatt. Ebben a perben 2012. február 2. napján az I. rendű alperes tanúként került meghallgatásra. Az I. rendű alperes a meghallgatása kezdetén kérte a bíróságot, hogy nyilatkoztassa meg a felperest, hogy az ügyvédi titoktartás alóli felmentést megadja-e. A bíróság kérdéseire válaszolva kijelentette, hogy megbízási szerződést a felperessel nem kötött, a felperes a részére nem adott meghatalmazást, a bíróság ezért megállapította, hogy az I. rendű alperes ügyvédi titokra nem hivatkozhat. I. rendű alperest ezután tanúként kihallgatta, aki vallomásában kifejtette, hogy a 2009. április 18-i megbeszélésen a felperes maga írta össze, hogy a társasház követelését mennyiben ismeri el. A társasház keresete alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság jogerős ítéletével 1.189.423 forint és ezen összeg 2009. december 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai, 96.800 forint elsőfokú perköltség és 37.764 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest. A jogerős ítélet alapján a felperessel szemben végrehajtási eljárás indult.

A felperes végleges módosított keresetében alperesek egyetemleges kötelezését kérte 7.103.854 forint megfizetésére. A keresete alapját az alábbiak szerint jelölte meg.

– állította, hogy az I. rendű alperes, a felperes és a II. rendű alperesi társasház közötti elszámolási vita egyezséggel történő lezárása érdekében mediátori feladatot vállalt, ezért megbízási jellegű jogviszony jött közöttük létre, a felek közötti jogviszonyra a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény rendelkezései az irányadók. Az I. rendű alperes nem szerepel a közvetítői névjegyzékben, de erről tudomása nem volt, ebben a körben őt az I. rendű alperes megtévesztette. Az I. rendű alperes a közvetítői tevékenységét a jogszabályi rendelkezéseket megszegve végezte, ezért nem jött létre egyezség közte és a társasház között.

– az I. rendű alperes, mint közvetítő köteles lett volna az általa megismert tényeket és adatokat titokban tartani, így jogszabálysértést követett el, amikor az általa készített okiratot a Pesti Központi

Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt perben felhasználhatóvá tette, valamint tanúvallomást is tett, és vallomásában valótlannul nyilatkozott, amikor vitatta a közvetítői tevékenységre vonatkozó jogviszony létrejöttét.

– abban az esetben, ha a bíróság azt állapítja meg, hogy az I. rendű alperes és a felperes között közvetítői tevékenységre vonatkozó jogviszony nem jött létre, az I. rendű alperes akkor is jogszabálysértően járt el, mert tevékenységére ebben az esetben az ügyvédi törvényt kell alkalmazni, a felek között ügyvédi megbízási szerződés jött létre, így az I. rendű alperest ugyancsak terhelte az ügyvédi titoktartási kötelezettség. Az I. rendű alperes a fenti jogszabálysértő tevékenységével kárt okozott, mert az előzményi perben az általa jogellenesen átadott okiratok, illetőleg a tanúvallomása hiányában a felperesre nézve kedvező határozat született volna. Ezért kérte az I. rendű alperes kötelezését az előzményi per alapján indult, és végrehajtásban kért összeg, 1.901.927 forint megfizetésére, az előzményi per perköltségei 650.000 forint megtérítésére, és a felperes helyett az I. rendű alperes által felvett megbízási díjak 2.000.000 forint összegű megfizetésére.

– a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt perben a II. rendű alperesi társasház által felhasznált 2008. szeptember 7. napjára keltezett emlékeztető hamisított okirat, amelyet nem ő írt alá, az emlékeztetőben megjelölt eseményen nem vett részt, a neki tulajdonított nyilatkozatokat nem ő tette. Erre tekintettel kérte a II. rendű alperesi társasház kötelezését a végrehajtásban kért összeg, 1.901.927 forint, az előzményi per perköltségei 650.000 forint, valamint a felperes helyett az I. rendű alperes által felvett megbízási díjak 2.000.000 forint összeg megfizetésére.

– I. rendű alperes a társasház 2008. augusztus 18-i közgyűlése levezető elnökeként jogellenesen járt el, amikor megakadályozta a 2007. évi beszámoló elfogadását. A beszámoló elfogadása esetén a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt perben marasztalására nem kerülhetett volna sor, így ezen a jogcímen is kérte az I. rendű alperes kötelezését a már megjelölt összegek megfizetésére.

– az alperesek megsértették a jóhírnevét, szakmai tisztességét. Jogsértőnek tartotta, hogy az alperesek a felperes tevékenységét kezdetben bűncselekményként, majd károkozó cselekményként jelölték meg, annak ellenére, hogy marasztalására csak az alperesek által készített hamis okiratok felhasználásával kerülhetett sor. Az alperesek magatartása súlyos egészségkárosodását eredményezte. Kiemelte, hogy az I. rendű alperes még a jelen perben is kétségbe vonta a szavahihetőségét abban a körben, hogy vitatta, hogy az emlékeztetőn az ő aláírása lenne fellelhető. Hivatkozott továbbá arra, hogy a társasház hirdetőtábláján 2008. július 14-én **D.F.** aláírással közzétett nyilatkozatok szintén a jóhírnevét sértették. Ezen kereseti kérelme alapján 2.551.927 forint megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni az alpereseket.

Az alperesek a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték. Állították, hogy közöttük és a felperes között nem jött létre közvetítői tevékenységre vonatkozó jogviszony, valamint az I. rendű alperes ügyvédi megbízást sem vállalt. Az I. rendű alperes kifejtette, hogy kizárólag mint tulajdonostárs vállalta, hogy megpróbál közreműködni a felperes és a társasház közötti elszámolás eredményes lezárása érdekében.

Az alperesek állították, hogy az emlékeztető nem hamis okirat, az hűen tartalmazza a tényleges eseményeket. Az I. rendű alperes levezető elnökként a parttalan vitát, az indulatok elszabadulását kívánta megakadályozni, amikor a napirend módosítását javasolta. A 2007. évi beszámoló elfogadásának elmaradásáról nem az I. rendű alperes döntött, hanem a társasház közgyűlése, amely határozat jogszerű volt. Az alperesek vitatták, hogy a felperesről valótlannal állítottak volna, vitatták, hogy megsértették a felperes jóhírnevét. A II. rendű alperesi társasház ezen petitum vonatkozásában hivatkozott arra, hogy a társasház csak korlátozottan jogképes, személyiségi jogsértést nem követhet el.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 60.000 forint, II. rendű alperesnek 355.000 forint + 95.850 forint perköltséget. A peres eljárás során felmerült eljárási illeték a felperes személyes költségmentességére tekintettel az állam terhén marad.

Az ítélet indokolása szerint a kereset alaptalan. Az elsőfokú bíróság a jogvitát a régi Polgári Törvénykönyv, az 1959. évi IV. törvény 339. § (1) bekezdése alapján döntötte el. Megállapította, hogy a felperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy közte és az I. rendű alperes között akár közvetítői tevékenységre vonatkozó, akár ügyvédi megbízási szerződés jött volna létre.

Ebben a körben a legkorábbi írásos bizonyítéknak tulajdonított döntő jelentőséget. A felperes a 2009. április 2-án kelt levelében elfogadta, hogy az I. rendű alperes „quasi mediátorként” közvetítsen közöttük és a II. rendű alperesi társasház között. A felperes fogalmazásából egyértelműen kiderül, hogy az I. rendű alperes tevékenysége nem felel meg a közvetítői tevékenység jogi feltételeinek. A quasi szó magyarul a „mintegy”, „szinte” kifejezésekkel fordítható, a római jogban pedig egyértelműen olyan esetekben került alkalmazásra, amikor valamely jogi tény, jogviszony nem következik be, de ahhoz hasonló jogi helyzet következik be. A quasi szó jelentése alapján egyértelműen megállapítható, hogy tényleges közvetítői tevékenységről nem lehet szó. A felperes jogvégzett, így az sem képzelhető el, hogy az ügyvédi megbízási használja a „quasi mediator” kifejezést. Az I. rendű alperes 2009. április 8-i levelének a közvetítői tevékenység elfogadására vonatkozó kitétele csak a felperes korábbi levelével együtt értelmezhető, értelemszerűen csak olyan feladatot vállalt, amelyre a felperes felkérte. A fentiek alapján a törvényszék megállapította, hogy a jogviszony hiányában az I. rendű alperest titoktartási kötelezettség sem terhelte, így a tanúvallomása megtételekor, illetőleg az egyeztetések során a jogviszonyból fakadó kötelezettségeit nem szeghette meg, ezért az erre vonatkozó kereseti kérelmet elutasította.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítás eredményét az 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdése szerint értékelve megállapította, hogy a felperes által megjelölt emlékeztető nem hamis okirat, mert azt a felperes saját kezűleg írta alá. A perben igazságügyi írásszakértői véleményt szerzett be, amely szakvéleménnyel szemben aggály nem merült fel. A felperes valótlanul hivatkozott arra, hogy az emlékeztetőt nem írta alá. Ilyen körülmények között a tanúk meghallgatásától sem volt elvárható, hogy az okirattal szemben teljesen ellentétes tények kerüljenek bizonyításra, ezért a bíróság a Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeire tekintettel a tanúk meghallgatását mellőzte. Rámutatott továbbá arra, hogy a jogerős ítélettel elbírált jogviszony ismételt vizsgálata nem lehetett a törvényszék feladata, a jelen perben azt kellett csak vizsgálni, hogy az alperesek hamis okiratot készítettek-e és azt felhasználták-e az előzményi perben.

Miután a felperes az alperesek jogellenes magatartását nem tudta igazolni, a kártérítés megítélésének jogszabályi feltétele hiányzik, ezért ezt a kereseti kérelmet is elutasította. Megállapította továbbá, hogy az I. rendű alperes vonatkozásában jogellenes magatartás azon kereseti kérelem alapján sem állapítható meg, hogy levezető elnökként a napirendről az IB beszámolója elfogadásának megtárgyalását levette. Ezzel kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperest a II. rendű alperesi társasház közgyűlést levezető elnöknek választotta meg a 2008. augusztus 16-i közgyűlésen, levezető elnökként pedig joga volt dönteni arról, hogy kinek adja meg a szót. A közgyűlés pedig ugyancsak jogszerűen dönthetett akként, hogy a 2007. évi beszámoló elfogadását a napirendről leveszi. Ezzel kapcsolatosan a felperes ugyancsak nem bizonyított jogellenes magatartást.

A személyhez fűződő jogok sérelme tekintetében előterjesztett kereset vonatkozásában felhívta a Ptk. 78. § (1), (2) bekezdését, és a 84. § (1) bekezdését. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperesek rá vonatkozóan valótlan tény állítottak volna, vagy való tény hamis színben tüntettek fel.

A felperes által hivatkozott két, 2008. július 14-én kelt, a társasház hirdetőtáblájára kitett nyilatkozat nem volt az alperesekkel összefüggésbe hozható. A felperes meg sem kísérelte bizonyítani, hogy a nyilatkozaton kézzel írt szöveg az I. rendű alperestől származna. A felperes által megjelölt további nyilatkozatok a PKKB előtt folyamatban volt per, illetőleg a jelen per anyagában található kijelentések nem tekinthetők jóhírnevet sértőnek, mert a jelen per bizonyítási eljárásának eredményeként az volt megállapítható, hogy a felperes valótlanul állította, hogy az emlékeztetőt nem írta alá. Valós tény, hogy a felperes a II. rendű alperesnek kárt okozott, mert ezt jogerős bírósági ítélet megállapította. Az is valós tény, hogy a felperessel szemben büntetőeljárás volt folyamatban. A fentiek alapján a törvényszék megállapította, hogy az alperesek nem sértették meg a felperes jóhírnevét, ezért ezt a kereseti kérelmet is elutasította.

A felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően köteles az alperesek perköltségének megfizetésére, amelyet a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapított meg. Az I. rendű alperest megillető perköltség összegét a kiesett munkaidőre tekintettel az IM rendelet 3. § (3) bekezdését analógiaként alkalmazva a hat tárgyalási órára figyelemmel határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen azt kérte, hogy az ítélet tábla az ítéletet helyezze hatályon kívül és kötelezze az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, másodlagosan az ítéletet változtassa meg és adjon helyt a felperes összefoglaló kereseti kérelmének.

Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmében előadott tényállításokat, bizonyítékokat, a tanúk meghallgatására vonatkozó indítványait és észrevételeit figyelmen kívül hagyta, felperes minden tényállításával szemben az I. és a II. rendű alperesek javára döntött, ezért megalapozatlan ítéletben marasztalta el a felperest és kötelezte perköltség fizetésére.

Kifogásolta, hogy az ítélet rendelkező részében a felek felsorolása között kimaradt az IB elnök megjelölése, aki képviseli a társasházat, és aki egyetlen tárgyaláson sem vett részt, sem tanúként, sem pedig tisztségviselőként nem nyilatkozott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azokat a felperesi kérelmeket, amelyekben tanúk kihallgatását indítványozta, a tárgyalásokra egyetlen egy tanút sem idézett, illetőleg hallgatott meg.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás jelentősen eltér a felperes által beadott összefoglaló kereseti kérelemben foglaltaktól. Az elsőfokú bíróság a felperes által megjelölt iratjegyzékben felsorolt bizonyítékokat figyelmen kívül hagyta, ezen kívül az indokolás hiányos is, mert nem tartalmazza azt, hogy 2008. május 18. napján mondott le az IB elnöki megbízatásáról. Ez a dátum viszont azért olyan fontos, mert az I. és a II. rendű alperes ettől az időponttól kezdődően súlyos jogsértésekkel, a tények hamis színben történő feltüntetésével jutottak el a felperes negligálásához.

A társasház közgyűlését szabályosan, meghívóval, napirendi pontok megjelölésével és bővített írásbeli beszámolóval hívta össze 2008. május 10-én, amit a II. rendű alperes székhelyén kifüggesztett, valamint a tulajdonostársak ingatlanrészeibe személyesen is beadott. Ezután felhívta a figyelmét néhány tulajdonos, hogy nem mindenki volt lent hétvégén az üdültulajdonában, ezért feltételezhető, hogy szóvá fogják tenni a következő hétvégére kitűzött közgyűlésen, ezért erre való figyelemmel annak ellenére, hogy erre sem a szervezeti, sem a működési szabályzat, sem jogszabály nem kötelezi, ajánlottan mind a 120 db apartmantulajdonos nevére megcímezve 2008. május 14-én még egyszer, postai levélben is értesítette az összes tulajdonost. Ezen tények megállapítását a perbíróság előtt azért nem tudta bizonyítani, mert az elsőfokú bíróság ezt nem tartotta relevánsnak.

A II. rendű alperes nem a 2003. évi CXXXIII. törvény 42. § (1) bekezdés rendelkezései alapján járt el, hanem jogsértő módon az elmúlt négy év összes tisztségviselőjét sikkasztással, csalással és hűtlen kezeléssel gyanúsították meg, ezért minden tulajdonost felhívásban kértek, hogy jelenjen meg a későbbi időpontra összehívandó közgyűlésen. Két darab kézzel írt felhívást az iratokhoz csatolt, amely tekintetében az I. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy ilyen nyilatkozatot nem tett, mert nem

szokása kézzel egy faliújságra más nevében írogatni. A felperes erre tekintettel írásszakértő kirendelését kérte, amellyel bizonyítani kívánta, hogy ez a felperest is rágalmozó, becsületsértő, **H.I.** IB elnök nevében tett felhívás valószínűsíthetően az I. rendű alperes megfogalmazásával és kézírásával történhetett.

Ezen túlmenően az I. rendű alperes, mint levezető elnök a 2008. augusztus 16-i rendkívüli közgyűlésen szándékosan jogsértően, joggal visszaélve járt el. A közgyűlésen készült jegyzőkönyv is tanúsítja, hogy a felperes a társasház okiratait, bizonylatait, számláit 2004. évre visszamenőleg elhozta. Jelen volt továbbá a Számvizsgáló Bizottság is, továbbá **B-ről** leutazott az az igazságügyi adószakértő, akit a felperes 440.000 forint szakértői díj ellenében megbízott 2004. évtől kezdődően a könyvelési anyag, számlák, szerződések, illetve a tisztségviselők tevékenységének átfogó vizsgálatával azért, hogy a közgyűlésen jelen lévő tulajdonosok ide vonatkozó összes kérdésére válaszolhassanak. Az I. rendű alperes a rendkívüli közgyűlésen észlelte, hogy a 2007. évi beszámoló megtartásának napirendi pontjához jutva szót kell adni a felperesnek és az ott jelen lévő, már leköszönt volt Számvizsgáló Bizottság tagjainak, valamint az igazságügyi adószakértőnek, ezért szünetet rendelt el, majd levetette a legfontosabb napirendi pontot. Ezáltal levezető elnöki jogával visszaélve jogsértően megakadályozta a rendkívüli közgyűlés legfontosabb pontjának tárgyalását. Az adószakértő dolgavégezetlenül távozott, az iratok átadására nem került sor.

A 2008. szeptember 7-i emlékeztetővel kapcsolatos ítéleti indokoláshoz hozzáfűzve a felperes állította, hogy a felek között egyeztetések nem voltak. A felperes közgyűlési határozatokat, jegyzőkönyvet és a közgyűlésről készült hanganyagmásolatot nem kapott. A 2008. szeptember 7. napjára keltezett emlékeztetőről, az ott történt átadás-átvételtől nem tudott. Ezen iratnak a létéről csak később, az I. és a II. rendű alperesek által bírósághoz becsatolásakor szerzett tudomást, amikor erre alapítottnak a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt ellene kártérítési pert kezdeményeztek 2011. szeptember 9-e után, amikor már szembesültek azzal a ténnyel, hogy az általuk kezdeményezett büntetőeljárás felperessel szemben felmentéssel végződött, továbbá a **v.-i** VPOP előtt kezdeményezett számviteli rend megsértésével kapcsolatban feljelentésük szintén eredménytelenül zárult.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság befogadta a II. rendű alperes kereseti kérelmét, felperes ellen kártérítési keresetként, amelyben I. rendű alperes a valóságot hamis színben feltüntetve, quasi mediatorként és tanúként bizonyította a többi tisztségviselővel együtt, hogy a felperes lehet, hogy bűncselekményt nem követett el, de szerződésszegéssel kárt okozott, amelynek a bizonyítási alapja a valótlán, 2008. szeptember 7-én készült emlékeztető volt.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának azon részével kapcsolatosan, amely szerint a II. rendű alperes 2007. évi pénzügyi beszámolóját a közgyűlés nem fogadta el, a felperes előadta, hogy ezáltal a II. rendű alperes a 2008. május 18-i közgyűlésen hozott határozatokat önkényesen, jogsértően felülbírált. A 2008. augusztus 16-i rendkívüli közgyűlésen nem tárgyalta 2007. évi beszámolóval kapcsolatosan folyamatos jogsértésben volt azáltal is, hogy az általa átadott okiratokat felhasználva jogsértő jelentést készített, amelyből kiindulva a közgyűlés írásbeli szavazatokra támaszkodva a felperes ellen felelősségre vonást kezdeményezett.

Téves az a bírósági megállapítás, hogy az I. rendű alperes csak egyszerű tulajdonosi közreműködőként járt el a felperes és a II. rendű alperes közötti probléma rendezésében. A felperes kizárólag azért kérte fel az I. rendű alperest közvetítői eljárásra, mert bízott a szakmai felkészültségében és bízott abban, hogy az ügyet jól ismerve ügyvédként és közvetítőként a felek közötti vitát véglegesen és békésen tudja elrendezni.

A felperes rámutatott arra, hogy a bíróságok ellenkezően ítélik meg ugyanazon okirat és annak szerkesztőinek jogviszonyát a felpereshez, mert a felperes ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt kártérítési perben a 2009. április 18-i jegyzőkönyvet olyan okiratnak fogadta el a bíróság, amelyben a felperes tartozáselismerő nyilatkozatot tett a II. rendű alperes felé, ezért a bíróság kontraktuális szerződésszegésből fakadó kárigényként megítélte felperes terhére a

kárösszeget, tekintve, hogy a jegyzőkönyv ügyvéd által szerkesztett és ellenjegyzett okiratnak minősült. A jelen perbíróóság pedig ugyanezen jegyzőkönyv kapcsán azt állapította meg, hogy az alperesek és a felperes között nem jött létre közvetítői tevékenységre vonatkozó jogviszony és az I. rendű alperes ügyvédi megbízást sem vállalt a felperessel kapcsolatos elszámolás körében.

Sérelmezte a felperes, hogy az elsőfokú bíróság sem **M.E.-t**, sem pedig **H.I.-t** tanúként nem idézte meg, ezért a felperesnek nem volt lehetősége bizonyítani, hogy jóhírnevén, becsületén súlyos sérelmet okoztak a tanúk, mint a II. rendű alperes tisztségviselői.

Ugyancsak sérelmezte, hogy a **D.F.** aláírással megjelent, hirdetőtáblán kitett nyilatkozatok alján kézzel írt rágalmozó mondatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság az írásszakértői bizonyítást nem látta indokoltnak, ezért azt elutasította.

Az elsőfokú bíróság tévesen a felperes és az I. rendű alperes jogviszonyát félreértelmezve állapította meg, hogy közöttük nem jött létre megbízási vagy egyéb jogviszony. A felperes a kereseti kérelmében kellő alapossággal leírta, és annak okát is megindokolta, hogy miért esett választása az I. rendű alperesre és milyen elvárással volt felé, mint kolléga felé. Mindezek mellett pedig az I. rendű alperes egyértelműen okiraton arról értesítette a felperest, hogy a közvetítői szerepet elfogadta, ezáltal a közvetítői szerepről mindkét fél tudata és ismerete átfogta azt a tényt, hogy figyelembe kell venni a 2002. évi LV. törvényt a közvetítői eljárásról. Erre tekintettel az I. rendű alperes, mint ügyvéd, illetőleg közvetítő igényt tartott a felperes részéről olyan alaposan megírt okiratra, amelynek alapján a II. rendű alperes számára elfogadható egyezség jöhet létre. A felperes a perbíróósághoz is becsatolta azt a 10 oldalas egyezsége irányuló álláspontot, amit átadott az I. rendű alperesnek.

A felperes a 2009. április 18-i jegyzőkönyvben rögzített egyezségi tárgyaláson jött rá arra, hogy az I. rendű alperes felperessel részben írásban, részben szóban kötött megállapodása színlelt és megtévesztő, mert az I. rendű alperes az általa leírt nyilatkozat és a szóban elhangzott szavak, gesztusok és ígérek ellenére etikátlanul, nyilvánvalóan elfogultan a II. rendű alperes érdekei szerint járt el. Ezt a jegyzőkönyv félreérthető tartalma és hibás megfogalmazásai tanúsítják. A felperes ezért 2009. május 9-én egy nyilatkozatot adott át, amelynek alapján kérte, hogy a II. rendű alperes közgyűlésén, 2009. május 10-én az I. rendű alperes azt ismertesse, mint ügyvéd/közvetítő a felek közötti egyezségi ajánlatként. A közgyűlési jegyzőkönyv szerint az I. rendű alperes ügyvédi és közvetítői szerepét sem, mint ügyvéd, sem mint közvetítő/mediátor nem tudta betölteni, a közvetítői tárgyaláson készült jegyzőkönyv csalárd módon, rosszhiszeműen később felhasználásra került a felperes ellen a bíróság előtt.

Az emlékeztetőt a felperes változatlanul hamisnak tartja. Fellebbezésében utalt arra, hogy azt a példányt, ami az I. rendű alperesnél található és szintén eredetinek tűnik, indítványozta írásszakértővel megvizsgáltatni, figyelemmel arra, hogy feltűnt az, hogy az emlékeztető első oldalán felsorolt nyolc aláírás mellett egy kilencedik kézjegy is volt. Az elsőfokú bíróság azonban az I. rendű alperesnél lévő okiratot nem kérte el, **H.É.** tanú meghallgatását pedig mellőzte, ezzel szemben írásszakértőt rendelt ki a felperes aláírásának valódisága megállapítására. A felperes az írásbeli szakértői véleményre tett észrevételében hivatkozott arra, hogy az emlékeztető hamis voltának bizonyítása polgárjogi keretek között nem lehet sikeres, ezért kérte a perbíróóságot, hogy különítse el a polgári peres ügytől és hozzon részítéletet, az elsőfokú bíróság azonban ezen kérelemnek sem adott helyt.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, továbbá kérte, hogy az ítélet tábla a felperest kötelezze a perköltség viselésére. Az elsőfokú bíróság ítélete helyes jogi következtetéseket vont le a helyesen megállapított tényállásból, az ítélet teljes egészében megfelel a Pp. 221. § (1) bekezdésében írtaknak. A felperesi előadással ellentétesen a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény szerinti közvetítői mediátori tevékenységet az I. rendű alperes nem végzett, nem is végezhetett, miután a névjegyzékbe nem volt bejegyezve és

ennek hiányában mediátori tevékenység nem végezhető. Ennek tényéről a felperes tudott.

A felperes és a II. rendű alperes közötti jogvita peren kívüli megoldásában, mint társasházi tulajdonos vett részt, a felperest viszont nem képviselte, megbízási szerződést a felperessel nem kötött és a felperes a részére ügyvédi meghatalmazást sem adott. Tekintettel arra, hogy a társasházban tulajdonjoggal rendelkezett, így saját érdekeivel ellentétesen összeférhetetlenség miatt nyilvánvalóan nem képviselhette volna és nem is képviselte a felperest. Ugyancsak nem vállalta a II. rendű alperes ügyvédi képviselőt sem, a II. rendű alperesi társasháztól ügyvédi díjat nem kért és nem kapott.

A peren kívüli megegyezés során a felperes saját maga járt el és tett jognyilatkozatokat. Kárt a felperesnek nem okozott, a kártérítés összegszerűsége vonatkozásában előadottak a felperes téves elképzelésein alapulnak és értelmezhetetlenek.

Az elsőfokú eljárásban kirendelt két igazságügyi szakértő szakértői véleményében egyértelműen megállapította, hogy a személyes költségmentességet élvező felperes nyilvánvalóan több alkalommal is ellentétes előadásokat tett. Az elsőfokú bíróság helyesen elutasította az újabb igazságügyi írásszakértő kirendelésére tett indítványt, amely arra irányult, hogy a szakértő állapítsa meg, hogy a társasház faliújságára az I. rendű alperes írta saját kezűleg a felperest sértő nyilatkozatot. Ismételten megerősítette, hogy a faliújságon elhelyezett meghívón kézzel írt nyilatkozatot nem tett, a felperesnek ezzel kapcsolatos tényállítása valótlan.

Ugyancsak helyesen utasította el a törvényszék a felperes további tanúbizonyításra tett indítványát, mert a felperes a tanúkkal azt kívánta bizonyítani, hogy a 2008. szeptember 7-i emlékeztetőt a felperes nem írhatta alá, annak ellenére, hogy a perben kirendelt mindkét igazságügyi szakértő ezzel ellentétes megállapításokat tett.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokon eljáró bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, mivel az elsőfokú ítélet mind formai, mind tartalmi szempontból megfelelően, helyesen, a jogszabályi előírások szerint került meghozatalra. Az elsőfokú bíróság nagyon részletes bizonyítást folytatott le, helyt adva a felperes bizonyítási indítványainak, amelyek ráadásul a szakértői vizsgálat után hozott eredmény alapján megcáfolták a felperes által korábban állítottakat, és több esetben a felperes jóhiszemű pervitelét is megkérdőjelezték. A felperes nagyon részletes, de a per eldöntése szempontjából releváns tényeket nem tartalmazó beadványa tárgyában kiemelte, hogy álláspontja szerint a II. rendű alperes nem lehet alanya ezen kártérítési pernek, ha mégis, akkor a felperesi követelés elévült.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a felperes II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét érdemben bírálta el, ami nem helytálló. A felperes kártérítési és személyhez fűződő jogai megsértése miatti igényét a társasházzal szemben is érvényesítette. A Pp. 48. § értelmében a perben fél az lehet (perbeli jogképesség), akit a polgári jog szabályai szerint jogok illethetnek, és kötelezettségek terhelhetnek. A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 3. § (1) bekezdése szerint a társasház tulajdonostársainak közössége az általa viselt közös név alatt az épület fenntartása és a közös tulajdonnal kapcsolatos ügyek intézése során jogokat szerezhet és kötelezettségeket vállalhat, önállóan perelhet és perelhető. Ezt meghaladóan azonban a társasházközösségnek jogalanyiséga nincsen, a társasházközösség jogalanyiséga korlátozott. A korlátozott jogalanyiség csak az épület fenntartásával és a közös tulajdonnal kapcsolatos ügyintézésre terjed ki, azokban a perekben, amik nem ezeket a jogokat és kötelezettségeket érintik, a társasháznak nincs perbeli jogképessége. A társasházközösség perbeli jogképessége erre tekintettel nem terjed ki a személyhez fűződő jogok megsértésére alapított perre sem. A felperes társasházzal kapcsolatos kártérítési követelésében pedig az elvesztett perrel kapcsolatos sérelmei orvoslását kívánja elérni, a kereset nincs kapcsolatban a

közös tulajdonnal kapcsolatos ügyekkel, ezért ezen kereset tekintetében sincs jogalanyisága a II. rendű alperesnek.

A Pp. 50. § (1) bekezdése szerint a felek perbeli jogképességét a bíróság az eljárás bármely szakában hivatalból vizsgálja. Erre tekintettel az elsőfokú bíróságnak a perbeli jogképesség hiánya miatt a keresetlevelet a Pp. 130. § (1) bekezdés e) pontja szerint, idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani, az eljárás későbbi szakaszában pedig a Pp. 156. § a) pontja alapján a pert meg kellett volna szüntetni. A Pp. 158. § (1) bekezdése szerint a bíróság a 157. § a), b), vagy g) pontja esetében a pert az eljárás bármely szakában hivatalból megszüntetni köteles, ezért a II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset érdemi elbírálásának nem volt helye. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 157. § a) pontja alapján a pert megszüntette és a II. rendű alperesre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket a Pp. 251. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

Az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset vonatkozásában az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben a bizonyítást lefolytatta, a per eldöntése szempontjából nem releváns tényekre a felperes által indítványozott bizonyítást alappal mellőzte, a peranyagot a Pp. 206. §-ban megszabott elvek szerint helyesen mérlegelte, döntése megalapozott, ítélete indokolása is helytálló. A felperes által a fellebbezésben felhozott érvek az ítélet hatályon kívül helyezését nem indokolják, az I. rendű alperessel szembeni kereset tekintetében az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, az általa megállapított tényállás helytálló, az a bizonyítás anyagával alátámasztott. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával is egyetértett, ezért helyes indokaira visszautalva hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletének I. rendű alperessel kapcsolatos rendelkezéseit.

A felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá:

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az I. rendű alperes és a felperes között sem közvetítői, sem ügyvédi megbízásos jogviszony nem jött létre. A társasházi törvény 57. § (1) bekezdése szerint a közösség és a tulajdonostárs között keletkezett polgári vitában, ha az érintettek megállapodni nem tudnak, a közvetítői tevékenységről szóló külön törvény rendelkezése alapján permegelőző, közvetítői eljárást lehet kezdeményezni. A 2002. évi LV. törvény 2. §-a szerint a közvetítés az e törvény alapján lefolytatott sajátos permegelőző, konfliktuskezelő, vitarendező eljárás, amelynek célja a vitában érdekelt felek kölcsönös megegyezése a vitában nem érintett harmadik személy bevonása által. A közvetítés törvényben meghatározott fogalma eleve kizárja, hogy a felperes és az I. rendű alperes között közvetítői tevékenységre jogviszony jöjjön létre, miután az I. rendű alperes nem tekinthető a vitában nem érintett harmadik félnek, közvetítői tevékenység lefolytatására pedig nem jogosult, mert a névjegyzékben nem szerepel. A felek közötti levélváltás ezért a jogviszonyt nem hozta létre, tartalmát tekintve az egy szívességi közbenjárás vállalása volt I. rendű alperes részéről, a békés megegyezés érdekében. Abból fakadóan az I. rendű alperesnek a felperes felé kötelezettségei nem keletkeztek, titoktartási kötelezettsége sem volt.

A peradatok ugyancsak kizárják, hogy a felek között ügyvédi tevékenységre vonatkozó megbízásos jogviszony jött volna létre. I. rendű alperes sem a felperes, sem a II. rendű alperes képviselőjét nem látta el a köztük adódó vitában, erre megbízást egyik féltől sem kapott, a felvett jegyzőkönyvek szerint a tárgyalásokon nem ügyvédi minőségében volt jelen.

Szerződéses jogviszony hiányában az I. rendű alperes kizárólag a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti felelősséggel tartozhat, amennyiben annak jogszabályi feltételei fennállnak. Az elsőfokú bíróság azonban helyesen állapította meg, hogy a felperes az I. rendű alperes jogellenes magatartását nem bizonyította. A szavak köznapi értelmezése szerint az I. rendű alperes elfogadta azt, hogy segíteni fog a felperesnek és a társasháznak a közöttük lévő tárgyalásokban, ami a felperes elszámolási kötelezettsége teljesítésének az elősegítését szolgálta. Azt az I. rendű alperes nem vállalta és nem is

vállalhatta, hogy a beszámoló elfogadása a társasház részéről megtörténik, mert erre ráhatással nem lehetett, ezzel kapcsolatosan semmilyen mulasztás nem terheli. A 2009. május 10. napján tartott közgyűlésen felvett jegyzőkönyv szerint az I. rendű alperes a felperes ajánlatát ismertette, és a maga részéről elfogadásra is ajánlotta, a közgyűlés azonban többségi szavazattal úgy döntött, hogy a beszámolót nem fogadja el. Ezzel kapcsolatosan azonban az I. rendű alperes jogellenes magatartása fel sem merülhet.

Az I. rendű alperes a 2008. augusztus 18-i közgyűlésen levezető elnök volt, tevékenysége kereteit a társasház Szervezeti és Működési Szabályzata határozta meg. Tény, hogy a céltalan vita megelőzése érdekében a napirendi pont későbbi megtárgyalására tett javaslatot, ez azonban jogellenes magatartásnak nem minősül. Egyébként sem lehetett arra teljes bizonyossággal számítani, hogy ha a napirendi pontot megtárgyalják, akkor a felperes beszámolóját a közgyűlés elfogadja, mert már ebben az időpontban a gazdálkodást érintően kétségek merültek fel.

Ugyancsak helyesen emelte ki az elsőfokú bíróság, hogy jogviszony hiányában az I. rendű alperesnek nem volt titoktartási kötelezettsége és nem volt semmilyen jogi indoka arra, hogy a PKKB előtti perben a tanúvallomást megtagadja.

A 2008. szeptember 7-én készült – felperes által hamisnak tartott – emlékeztetővel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, az okmány eredetiségére, és az aláírás valóságára szakértőket rendelt ki. Az okmányszakértői és az írásszakértői véleményből aggálymentesen megállapítható, hogy az emlékeztetőt tollal írott eredeti aláírással látták el, hamisításra, manipulációra utaló jel nem volt, az aláírás, illetőleg a szignó pedig a felperesnek az írása. Ebben a körben további bizonyítás lefolytatása szükségtelen volt, a tanúvallomásoktól nem várható, hogy a kategorikus szakértői véleményekkel szemben kétséget ébresszenek. Miután a csatolt példány eredetisége és valódisága szakértők által megállapításra került, szükségtelen volt az I. rendű alperesnél lévő másik példány külön szakértői vizsgálata, ennek elrendelését az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül, megalapozottan mellőzte. Megjegyzendő egyébként, hogy értelmezhetetlen is a felperes állítása, hogy a 2008. évi szeptember 7-i emlékeztetőben foglalt nyilatkozatot nem tette meg, mert ennek teljesen ellentmond az, hogy az abban vállalt kötelezettségének október 23-án eleget tett. Ebből kitűnően a jegyzőkönyv tartalmát ismernie kellett.

A hirdetőtáblára kitett két felhíváshoz fűzött megjegyzések a felperes jóhírnévhez fűződő jogait nem sértették. Az I. rendű alperes tagadta, hogy a kézzel írott szöveg az ő írása lenne, ennek ellenkezőjét a felperes nem bizonyította. A felperes fellebbezési állításával ellentétben erre nézve az elsőfokú eljárásban írásszakértő kirendelését nem kérte, másodfokú eljárásban pedig új bizonyítási indítvány a Pp. 235. § (1) bekezdése értelmében nem tehető. Ezen túlmenően a kézzel írt szöveg általános tartalmat hordoz, a felperest nem nevezi meg, a célja az, hogy a közgyűlés fontosságára felhívja a tulajdonostársak figyelmét, ekként a felperes személyiségi jogát nem sérti. A „szerintem” kezdetű megjegyzés az írója által az addigi információk alapján kialakított vélemény közlése.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéletőktábla az I. rendű alperes vonatkozásában a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, meghaladóan, a II. rendű alperest illetően a pert megszüntette, és az elsőfokú bíróság II. rendű alperessel kapcsolatos ítéleti rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére kötelezte. A felperes személyes költségmentessége folytán a fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2018. február 8.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: